

ІНТЕГРАЛЬНА ГЕОМЕТРІЯ — розділ математики, що вивчає інваріантні відносно неперервних груп відображень простору на себе міри на множинах, які складаються з підмноговидів простору. Будується на різноманітних (перш за все евклід., проєктив., однорід.) просторах і займається введенням інваріант. мір, їх зв'язками та геом. застосуваннями. Термін «І. г.» вперше вжив 1935 у працях нім. математик В. Бляшке. Стимулом для розвитку І. г. стали задачі т. зв. геом. імовірностей, зокрема класична задача Ж.-Л. Брофмана (1977) про знаходження ймовірності того, що голка довж. a , кинута на площину з проведеними на ній прямими, відстань між якими більша ніж a , перетне принаймні одну з цих прямих. Серед важл. задач І. г. — задача про відновлення функції, заданої на всьому просторі, за інтегралами від неї, взятими по всіх площинах простору однакової розмірності. В Україні перші праці, присвяч. І. г., належать П. Соловйову

(Харків); подальший її розвиток пов'яз. з іменами Г. Дрінфельда та його учнів С. Демидової і А. Луценка.

Рекомендована література

1. Рашевский П. К. Полиметрическая геометрия // Тр. семинара по вектор. и тензор. анализу. Вып. 5. Москва; Ленинград, 1941;
2. Сантало В. А. Введение в интегральную геометрию / Пер. с англ. Москва, 1956;
3. Гельфанд И. М., Граев М. И., Виленкин Н. Я. Интегральная геометрия и связанные с ней вопросы теории представлений. Москва, 1962;
4. M. I. Stoka. Geometrie integrala. București, 1967;
5. Итоги науки: Алгебра. Топология. Геометрия. Москва, 1970.

М. Л. Горбачук

Бібліографічний опис:

Інтегральна геометрія / М. Л. Горбачук // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.]; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2011. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-12379>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).